

La oglindă

George Coșbuc

Azi am să creștez în grindă
Jos din cui acum, oglindă!
Mama-i dusă-n sat! Cu dorul
Azi e singur pușorul,
Și-am închis ușa la tindă
Cu zăvorul.
Iată-mă! Tot eu cea veche!
Ochii? hai, ce mai pereche!
Și ce cap frumos răsare!
Nu-i al meu? Al meu e oare?
Dar al cui! Și la ureche
Uite-o floare.
Asta-s eu! Și sunt voinică!
Cine-a zis că eu sunt mică?
Uite, zău, acum iau seama
Că-mi stă bine-n cap năframa
Și ce fată frumoșică
Are mama!
Mă gândeam eu că-s frumoasă!
Dar cum nu! Și mama-mi coasă
Șorț cu flori, minune mare
Nu-s eu fată ca oricare:
Mama poate fi făloasă
Că mă are.
Știi ce-a zis și ieri la vie?
A zis: Ce-mi tot spun ei mie!
Am și eu numai o fată,
Și n-o dau să fie dată;
Cui o dau voiesc să-mi fie
Om odată.
Mai știu eu! Și-așa se poate!
Multe știu, dar nu știu toate.
Mama-mi dă învățătură
Cum se țese-o pânzătură,
Nu cum stau cei dragi de vorbă
Gură-n gură.
N-am să țin doar viața-ntreagă!
Las să văd și cum să leagă
Dragostea dar știu eu bine!
Din frumos ce-l placi ea vine
Hai, mă prind feciorii dragă
Și pe mine!
Că-s subțire! Să mă frângă

Cine-i om, cu mâna stângă!
Dar așa te place dorul:
Subțirea, cu binișorul
Când te strânge el, să-ți strângă
Tot trupșorul.
Brațul drept dacă-l întinde
Roată peste brâu te prinde
Și te-ntreabă: Dragă, strângu-l?
Și tu-l cerți, dar el, nătângul,
Ca răspuns te mai cuprinde
Și cu stângul.
Iar de-ți cere și-o guriță
Doamne! Cine-i la portiță?
Om să fie? Nu e cine!
Hai, e vântul! Uite-mi vine
Să văd oare cu cosiță
Sta mi-ar bine?
O, că-mi stă mie-n tot felul!
Să mă port cu-ncetinelul:
Uite salbă, brâu, și toate!
Și cosițe cumpărate,
Stai, să-nchei și testemelul
Pe la spate.
Uite ce bujor de fată
Stai să te sărut o dată!
Tu mă poți, oglindă, spune!
Ei, tu doară nu te-i pune
Să mă spui! Tu ai, surată,
Gânduri bune.
De-ar ști mama! Vai, să știe
Ce-i fac azi, mi-ar da ea mie!
D-apoi! N-am să fiu tot fată,
Voi fi și nevast-odată:
Las să văd cât e de bine
Măritată.
Că mi-a spus bunica mie
Că nevasta una știe
Mai mult decât fata, juna,
Ei, dar ce? Nu mi-a spus buna
Și mă mir eu ce-o să fie
Asta una!
Brâu-i pus! Acum, din ladă
Mai iau șorțul! O să-mi șadă
Fată cum îmi stă nevastă...
Aoleu! Mama-n ogradă!
Era gata să mă vadă
Pe fereastră.
Ce să fac? Unde-mi stă capul?

Grabnic, hai să-nchid dulapul
Să mă port să nu mă prindă.
Salbă jos! Și-n cui oglindă!
Ce-am uitat? Închisă ușa
De la tindă.
Intră-n casă? O, ba bine,
Și-a găsit niște vecine,
Stă la sfat... toată-s văpaie!
Junghiul peste piept mă taie;
Doamne, de-ar fi dat de mine,
Ce bătaie!